

Onjuiste tussenkopjes boven paragrafen in diverse Bijbelvertalingen

De dag zal aanbreken, dat Jahweh-Messias Zich in Jeruzalem en in Zijn volk zal verheugen. De profeten, van Jesaja af tot Maleachi toe, staan vol met prachtige toespelingen op die heerlijkheid. Aanhalingen zouden een boekdeel vullen; je hoeft alleen maar het einde van Jesaja te lezen, om er een voorbeeld van te hebben.

Wij moeten echter tegen één gevaar waarschuwen: Laat u niet misleiden door de tussenkopjes, een zogenaamde korte inhoudsopgave die mensen hebben aangegeven boven de hoofdstukken of paragrafen die op Israëls toekomst betrekking hebben. Zo staat er b.v. “De zegeningen van het Evangelie” of “de uitbreiding van de kerk”; terwijl geen enkele profeet ook maar met een syllabe melding maakte van de kerk.

De Gemeente vindt in het Oude Testament veel licht, onderwijs, troost en opbouw; maar we zullen dit juist te meer krijgen, naarmate wij ons door de Heilige Geest laten leren, wat het ware doel is van dit deel van Gods Woord.

Misschien verbazen sommigen zich over de bewering, dat er niets over de Gemeente als zodanig in het Oude Testament staat. Maar een paar aanhalingen uit de brieven van Paulus zullen de doorslag geven voor iedereen die zich onder het gezag van de Schrift wil buigen. Zo lezen wij in Rm. 16: “Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn evangelie en de prediking van Jezus Christus, volgens de openbaring van *de verborgenheid, die in de tijden van de eeuwen verzwegen is geweest*, maar die nu is geopenbaard en die door profetische Schriften, naar het bevel van de eeuwige God, tot geloofsgehoorzaamheid onder alle volken bekend is gemaakt!...”

En in Ef.3: “Daarom ik, Paulus, de gevangene voor Christus Jezus voor u, volken.... (als gij tenminste gehoord hebt van het rentmeesterschap van de genade Gods, dat mij voor u gegeven is, dat mij door openbaring de verborgenheid is bekend gemaakt - zoals ik te voren in het kort geschreven heb. Wanneer gij dit leest kunt gij hieraan mijn inzicht opmerken in de verborgenheid van Christus - die in andere geslachten de zonen van de mensen niet bekend gemaakt is, zoals zij nu in de Geest geopenbaard is aan Zijn heilige apostelen en profeten van het Nieuwe Testament: dat zij uit de volken mede-erfgenamen zijn en mede-ingelijfd, en mede-deelgenoten van zijn belofte in Christus Jezus door het evangelie; waarvan ik een dienaar geworden ben naar de gave van de genade van God, die mij gegeven is naar de werking van Zijn kracht. Mij, de geringste van alle heiligen, is deze genade gegeven om de onnaspeurlijke rijkdom van Christus onder de volken te verkondigen, en voor allen in het licht te stellen, wat het rentmeesterschap is van *de verborgenheid, die van alle eeuwen verborgen was* in God, die alle dingen geschapen heeft”.

Deze plaatsen bewijzen doorslaggevend, dat de Gemeente, zoals Paulus die leerde kennen, geen plaats vindt in het Oude Testament. Leest men dus in de profeten de woorden “Israël”, “Jeruzalem”, “Sion”, dan moeten wij die niet op de Gemeente van God toepassen. Het gaat dan letterlijk over het aardse volk van God, het zaad van Abraham, het land Kanaän en de stad Jeruzalem. God meent wat Hij zegt. Wij moeten er ons zorgvuldig voor wachten lichtvaardig en oneerbiedig met het Woord van God om te gaan.

C.H. Mackintosh

uit ‘Aantekeningen op Numeri’, verkrijgbaar bij © info@uhwdw.nl